

ABSTRACT

(The contraceptive prevalence rate (CPR) is an important indicator in achieving the Millennium Development Goal (MDG) by 2015. Despite all the efforts to improve the contraceptive prevalence rate (CPR) in Malaysia after 1984, the CPR has levelled off at the range of 52% since then. In Sarawak, CPR increase slightly from 50.1% in 1989 to 53.0% in 2004. This was a cross-sectional study to determine the factors affecting the contraceptive prevalence rate) A total of 462 married women of reproductive age of 18 to 49 years old participated in this study. The prevalence of contraceptive use was 42.9%. The most popular method was oral contraceptive pills (55.1%) for modern methods and the rhythm method (4.5%) for traditional contraceptive methods. The main reason for using was for birth spacing (47.6%). The significant factors associated with the contraceptive use were the wife's age ($p<0.001$), family size ($p<0.045$), number of living children ($p<0.003$), age at first marriage ($p<0.046$), duration of marriage ($p<0.003$), age of last child ($p<0.001$) and husband wife communication ($p<0.001$). However, there were no significant differences with the husband's age, the women's history of miscarriages, race, religion, occupation, education level, income, total household income, fertility preferences and the level of knowledge on contraception. Further studies needed to assess other factors in relation to the contraceptive use for more comprehensive and culturally acceptable community-based family planning program could be implemented. The activities must emphasize on the focus risk group as in the study findings. Special efforts should be made to emphasize husband's shared responsibility and promote their active involvement in family planning programmes to ensure a long-term permanent effect on contraceptive use.

Keyword: contraceptive use, family planning, prevalence, reproductive aged women

ABSTRAK

FAKTOR-FAKTOR YANG MEMPENGARUHI KADAR PREVALENS KONTRASEPTIF DI DAERAH SAMARAHAN, SARAWAK, MALAYSIA

Kadar prevalens kontraseptif merupakan petunjuk penting dalam mencapai Matlamat Pembangunan Milenium (MDG) menjelang 2015. Walaupun banyak usaha telah dijalankan untuk meningkatkan kadar prevalens kontraseptif di Malaysia selepas tahun 1984, kadar prevalens kontraseptif masih tetap berada pada tahap 52% sejak itu. Kadar prevalens kontraseptif di Sarawak meningkat sedikit dari 50.1% pada tahun 1989 ke 53.0% pada tahun 2004. Ini merupakan satu kajian hirisan lintang kuantitatif untuk menentukan faktor-faktor yang meramalkan penggunaan kontraseptif semasa. Sebanyak 462 wanita berumur reproduktif antara 18 hingga 49 tahun yang telah berkahwin menyertai kajian ini. Kadar prevalens penggunaan kontraseptif adalah 42.9%. Kaedah yang paling popular adalah pil perancang (55.1%) untuk kaedah kontraseptif moden; dan kaedah kitaran (4.5%) bagi kaedah kontraseptif tradisional. Sebab-sebab utama menggunakan pil perancang adalah untuk menjarakkan kelahiran (47.6%). Umur isteri ($p < 0.001$), saiz keluarga ($p < 0.045$), bilangan anak-anak yang hidup ($p < 0.003$), umur perkahwinan pertama ($p < 0.046$), tempoh perkahwinan ($p < 0.003$), umur anak yang terakhir ($p < 0.001$) dan komunikasi suami isteri ($p < 0.001$) telah didapati penting dalam mempengaruhi penggunaan kontraseptif. Walau bagaimanapun, tidak terdapat perbezaan yang signifikan di antara penggunaan kontraseptif dengan umur suami, sejarah keguguran, bangsa, agama, pekerjaan, tahap pendidikan, pendapatan sendiri, jumlah pendapatan isi rumah, pilihan kesuburan dan juga tahap pengetahuan responden mengenai kontrasepsi. Kajian lanjut diperlukan untuk menilai faktor-faktor lain yang

mempengaruhi penggunaan kontraseptif, supaya program perancangan keluarga yang lebih komprehensif dan diterima budaya boleh dirancang. Program perancangan keluarga perlu memberi penekanan kepada kumpulan berisiko tinggi terutamanya di kalangan wanita berusia 25 hingga 44 tahun, wanita yang mempunyai saiz keluarga 1 hingga 3 orang, umur perkahwinan pertama berusia lebih daripada 20 tahun, tempoh berkahwin lebih daripada 10 tahun, wanita yang mempunyai lebih daripada 4 anak yang hidup, dan wanita yang mempunyai anak terakhir yang berumur 10 tahun dan ke atas. Ia juga disyorkan bahawa usaha khas perlu dibuat untuk menekankan tanggungjawab dan penglibatan yang aktif suami dalam program perancangan keluarga untuk memastikan kesan jangka panjang yang kekal dalam penggunaan kontraseptif.

Kata kunci: penggunaan pil perancang, perancangan keluarga, prevalens, wanita berumur reproduktif